sportul Magazin

CELEBRUL HOCHEIST BORIS MAIOROV VA FI OASPETELE BUCUREȘTIULUI

După ce în sezonul trecut amatorii de hochei din țara noastră au avut printre ei una din fostele glorii ale acestui sport (este vorba de celebrul **Vsevolod Bobrov**, pionier al acestui sport în Uniunea Sovietică și principal artizan al primelor mari victorii realizate de selecționata sovietică pe plan internațional) în prezent hocheiul nostru se pregătește să întîmpine o altă stea care a strălucit cîndva pe gheața patinoarelor lumii : BORIS MAIOROV.

În momentul de față reputat tehnician, antrenor al cunoscutei formații moscovite Spartak, ziarist în orele libere, cel mai vîrstnic dintre frații Maiorov vine în România pentru a împărtăși din experiența lui antrenorilor noștri și pentru a ajuta, pe o durată de o lună de zile, pregătirile echipei reprezentative.

Cei ce au urmărit cu atenție de-a lungul anilor desfășurarea marilor competiții din lumea crosei și a pucului, n-au uitat desigur epoca de strălucire în selecționata U.R.S.S. a unei perechi de jucători : Boris și Evghenii Maiorov. Doi frați — lucru frecvent în hochei — alcătuiau baza și forța unei linii de atac eficientă, recunoscută prin subtilitatea combinațiilor, prin forța sa de pătrundere.

După cum se știe, un accident a stopat brusc cariera lui Evghenii, motiv pentru care Boris a evoluat singur o bună bucată de timp, pentru ca, puțin mai tîrziu, și el să fie victima unei astfel de nefericite întîmplări și să abandoneze prematur activitatea competițională.

Iată acum și cîteva date interesante din viața acestui mare jucător. S-a născut la 11 februarie

1938 la Moscova. Activitatea sportivă a început-o pe gheață, dar nu în hochei, ci în bandy, un sport asemănător hocheiului și care se joacă pe un teren de fotbal, cu o minge mică și cu crose curbate.

Abia în 1956, la vîrsta de 18 ani, Boris a evoluat în primul său meci de hochei, făcînd parte din echipa de juniori a clubului Spartak Moscova, club pe care nu l-a părăsit niciodată. Primul său antrenor, M. A. Seglin i-a intuit talentul și l-a convins să rămînă fidel acestui sport. În echipa reprezentativă a fost selecționat pentru întîia oară în primăvara anului 1960, și de atunci a disputat 115 partide. Boris Maiorov a luat parte la 7 ediții ale C.M. sau J.O.

Prezent anul acesta, în luna martie, în Elveția la partidele grupei A a C.M. în calitate de ziarist, Boris Maiorov mărturisea unor confrați că cea mai mare satisfacție a lui a fost cea din ziua în care echipa Spartak Moscova a cîștigat (în 1962) primul său titlu de campioană a Uniunii Sovietice, întrerupînd șirul de victorii realizat de puternicele formații Ț.S.K.A. și Dinamo Moscova. Interesant este și faptul că, în prezent, frații Maiorov colaborează la fel de bine ca și atunci cînd își treceau, rapid și cu finețe, pucul pe gheață. Boris este antrenorul primei echipe a clubului Spartak Moscova, iar Evghenii se ocupă de juniori, recomandînd fratelui său mai mare pe cei mai talentați dintre elevii săi.

În aceste zile, probabil, că Boris discută mult cu fratele său și cu ceilalți trei antrenori ai secției de hochei de la Spartak Moscova. El se pregătește de plecare și pune lucrurile la punct, pentru ca echipa să nu-i simtă lipsa...

A. CALIN

PICĂTURI...

- *Dacă vedeta echipei îți pasează și tu marchezi de la 40 m, se va spune că ai primit o pasă decisivă.*
- *Înaintașii ezită la mingile trimise în adîncime, de parcă ar trebui să coboare după ele.*
- *Portarul trebuie să fie lacătul mobil al porții.*
- *Numai o echipă cu spirit colectiv poate lua jocul pe cont propriu.*
- *Sigur că un vulpoi al gazonului e urmărit de vînătorii de picioare.*
- *La rădăcina barei cresc golurile.*

Victor ȘTEFANIU

MARATONUL... PURIFICAT

Una din interesantele noutăți anunțate de comitetul Olimpiadei de la München este aceea a opririi întregii circulații a orașului, pe întreaga durată a disputării Maratonului. Pe întregul parcurs, uriașe ventilatoare și generatoare de aer ozonificat vor curăța eventualele reziduuri existente în atmosfera orașului, destul de poluată.

O repetiție la care au luat parte 2800 de controlori, 1300 de funcționari comunali, 600 de polițiști și 900 de militari, s-a efectuat pe traseul complet eliberat de circulație și mereu alimentat cu oxigen proaspăt. Efectul a fost extraordinar, iar fondiștii au declarat că în asemenea condiții, de aer purificat, e mai mult ca sigur că vor fi bătute toate recordurile.

CA ȘI MAMA, CAMPIOANĂ

Fosta campioană olimpică la săritura în lungime, englezoaica Mary Rand, ne prezintă pe excepționala sa fiică, Samantha. La șapte luni, aceasta are fizicul, înălțimea și forța unui copil de un an și jumătate.

Mary Rand, care trăiește și locuiește în California, este căsătorită cu atletul american Bill Toomey, campion olimpic de decatlon.

CEL MAI... ÎNFOCAT SUPORTER AL RAPIDULUI

Victoria Rapidului asupra cunoscutei formații italiene, A.C. Napoli, și calificarea în turul următor al „Cupei U.E.F.A." au fost primite cu satisfacție de către toți iubitorii fotbalului din țara noastră. Dar, cel mai mult s-au bucurat suporterii echipei giuleștene, acei entuziaști membri susținători ai formației din Giulești, unii aflați la sute de kilometri distanță de Capitală. Printre aceștia se numără și micuțul Ovidiu Olteanu, fiul mecanicului de locomotivă sibian, Nicolae Olteanu. Ovidel — în vîrstă de un an — este membru susținător (cu carnet — nr. 1817 — și cotizația la zi) al echipei Rapid, de cînd avea... 7 zile. Rapidist nu glumă ! **(AL. C)**

Răspunde Ion Poștașu

PETRE IZGHIREANU, FĂGET. Ați dori să apară o carte intitulată, de pildă, „100 de zile alături de echipe și

jucători celebri". Poate că i-ați dat o idee lui Ioan Chirilă. Sau altui condeier...

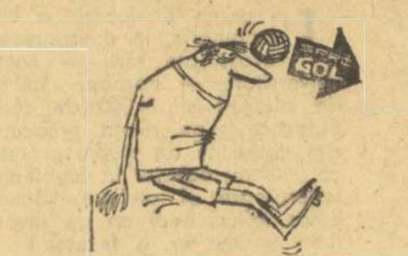
CRISTIAN LAVINIU MARINCIU, MORENI. Am citit cu mult interes scrisoarea dv. Nu știu de ce, dar am convingerea că faptele pe care le expuneți constituie adevărul adevărat. Poate că, reanalizînd datele problemei, C.J.E.F.S. Dîmbovița va ajunge la alte concluzii decît la cele care au dus la sancționarea echipei dv., Victoria Moreni. Ne-ar bucura să se întîmple așa, cu atît mai mult cu cît este vorba de o echipă tînără, cu 5 jucători între 17–19 ani, pentru care participarea la campionatul județean reprezintă, cu siguranță, împlinirea unui mare vis.

MIHAI PALADE, TOHANUL VECHI. Pentru dv., Neagu de la Rapid este un jucător de divizia... C. Nu vreți să-l admiteți nici în B ? Cel mai mult v-a supărat, se pare, crainicul televiziunii, care, referindu-se la cel de-al doilea gol înscris de Neagu, în meciul Rapid — Dinamo, a spus că „un asemenea gol n-a mai văzut niciodată". Iar dv. spuneți : „să lovești mingea cu capul, trimițînd-o de la cîțiva metri în poarta goală, cred că nu este așa greu". Ați încercat ?

MARIANA DANILĂ, COMUNA OREAVU. „Sînt o suporteră a Stelei și îmi place foarte mult cum joacă acești fotbaliști". Nu cred că e momentul cel mai potrivit pentru astfel de mărturisiri. Oricum, să vă dau adresa lui Gigi Tătaru. Îi puteți scrie la clubul Steaua, București, Calea Plevnei nr. 114, sectorul 7. Numai să nu-și noteze și alții adresa și să-l critice pentru jocul făcut în compania maltezilor !

ELENA LUCIAN, PIATRA NEAMȚ. Faceți apel la mine, întrucît profesorul de educație fizică v-a promis că vă dă tot concursul să jucați fotbal, dar nu s-a ținut de cuvînt. O fi omul „Ceahlăului" și are teamă că veți forma o echipă mai bună. Ceea ce nici n-ar fi prea greu ! Dar, nu se poate, perseverînd, să nu reușiți.

SEBASTIAN STOIA, BRAȘOV și V. ȚEPELUȘ, BUCUREȘTI. Susțineți că arbitrul I. Rus n-ar fi trebuit să acorde lovitură de la 11 metri pentru Steaua, în meciul cu F.C. Argeș, dar argumentul pe care îl aduceți — „faultul s-a petrecut pe linia de 16 metri" — se în-

toarce împotriva dv., liniile făcînd parte din suprafețele pe care le delimitează. Dacă ați fi știut acest lucru, probabil că ați fi renunțat la... argumente, mulțumindu-vă pur și simplu să contestați decizia arbitrului. Așa — ați pierdut !

ZENOVIE PĂUN, PITEȘTI. „Vă trimit două cronici rimate — pentru amuzamentul dv. personal și, poate, pentru publicare". Să presupunem că s-a realizat prima dv. dorință și să renunțăm la a doua !

CORNEL TECSA, TEIUȘ. Sportul dv. preferat este handbalul, pentru care solicitați mai mult spațiu în ziar și chiar o publicație specială. Luăm act de dorința dv. și de propunerile pe care le faceți :

— acordarea titlului de golgeter ;
— acordarea unui trofeu celui mai tehnic jucător ;
— acordarea unui trofeu jucătorului cel mai disciplinat ;
— acordarea unui trofeu echipei cu cei mai puțini jucători eliminați ;
— acordarea unui trofeu celui mai bun portar.

Toate aceste propuneri vin să stimuleze activitatea handbalistică. Le vom transmite, deci, Federației de specialitate. Și nu vedem motivul pentru care nu ar fi însușite.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Ați citit că, luînd exemplul lui Frazier, Cassius Clay urmează să devină cîntăreț de muzică ușoară. Și vreți să vă spuneți părerea. Spuneți-o :

Clay, desigur că ar vrea,
Ca acuma, bunăoară,
După ce-a pierdut la „grea"
Să-l întreacă la... „ușoară" !

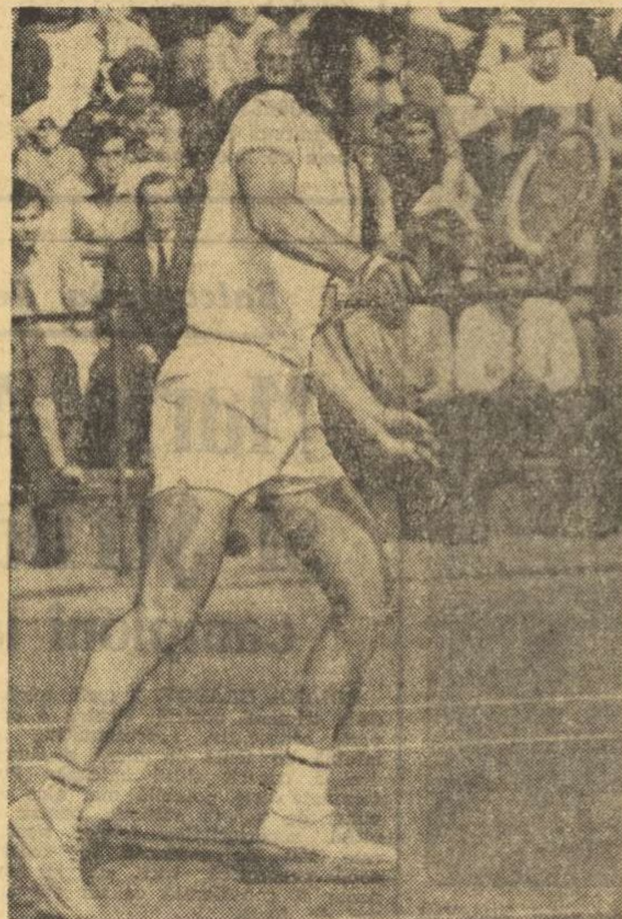
Ilustrații : **N. CLAUDIU**

ÎNAINTEA CELEI DE A 60-a FINALE A „CUPEI DAVIS"

— SCURTĂ ISTORIE A „CUPEI DAVIS" COMPETIȚIA SUPREMĂ A TENISULUI —

A ÎNCEPUT O DATĂ CU SECOLUL NOSTRU...

Intrată definitiv în familia marilor națiuni ale tenisului, România înscrie în cronica sportivă a anului 1971 o performanță rară : pentru a doua oară în finala „Cupei Davis" ! Istoria de șapte decenii a celei mai importante competiții pe echipe a sportului alb, consemnează numai 12 echipe care au obținut dreptul de a juca ultimul meci, cel ce decide titlul suprem. Iar numai pentru patru echipe din lume a existat șansa de a pleca de pe teren purtînd prețioasa „Salatieră de argint". Tenisul românesc — grație efortului excepțional al lui Ion Țiriac și Ilie Năstase — și-a dublat numărul acestor prezențe de onoare în marea finală, faimosul Challenge-round.

ION ȚIRIAC

ILIE NĂSTASE

Statisticile, pe care vi le prezentăm alăturat, redau sumar acest itinerar prin decenii și continente. El este edificator pentru aprecierea ponderii pe care o are o asemenea performanță. Am sublinia, totuși, de la

Tragere la sorți în primul Challenge-round, la Cricket Club din Longwood, în ziua de 20 mai 1900. (Litografie din presa vremii)

început, faptul că România rămîne, pînă acum, singura țară din estul continentului european care a reușit să se califice în finala marii întreceri. Ceea ce n-a fost la îndemîna tenismenilor cehoslovaci, sovietici sau iugoslavi — de asemenea, creditați cu performanțe deosebite — a putut fi înfăptuit de excelenta noastră echipă.

„Cupa Davis" este campionatul mondial al tenisului. A început o dată cu secolul nostru, în primăvara anului 1900. De atunci, s-au disputat 59 de finale. Cea de la Charlotte, opunînd acum echipele **S.U.A.** (deținătoare) și **României** (challengeră), este a 60-a dintr-o serie, care — de fapt — se încheie pentru totdeauna. Într-adevăr, începînd de la ediția viitoare, competiția se dispută după un alt sistem, prin abolirea Challenge-round-ului, ceea ce va uniformiza mult șansele participanților.

Să vedem mai jos — în scurte notații — care au fost momentele cele mai importante ale istoriei **„Cupei Davis"**.

LA ÎNCEPUT A FOST SALATIERA...

Sînt numeroase anecdotele țesute în jurul fondării **„Cupei Davis"**. De mare circulație se bucură aceea care tinde să ne convingă că, la început, trofeul suprem al tenisului a fost o piesă din argintăria familiei diplomatului **Dwight F. Davis**, din Boston, o simplă salatieră. Neplăcîndu-i doamnei Davis, căreia îi fusese oferită în dar, soțul — spirit practic — a donat-o federației americane de tenis al cărui membru activ era, pentru a fi pusă în joc la un meci reunind echipele S.U.A. și ale Insulelor Britanice. Pe teren juca însuși Dwight Filby Davis, un „stîngaci" redutabil pentru acea vreme. Cupa a rămas în posesia americanilor.

Așa cum se vede din lunga listă a finalelor, creatorii competiției au avut de suportat înfrîngeri chiar de la început. Englezii, cu doi excelenți jucători — frații **Laurie** și **Reggie Doherty** — obțin trofeul, la a treia ediție, iar apoi se impun tenismenii australieni, prefigurînd succesele următoare ale celui de al șaselea continent. Abia după primul război, americanii își reafirmă supremația, grație celor doi „Bill" — **Johnston** și **Tilden**. Ultimul deține un record unic : 11 apariții în Challenge-round, scor 17—5 (simplu) și 5—1 (dublu).

Epoca „marelui tenis" începuse.

EUROPENII INTRĂ MAI ACTIV ÎN SCENĂ

A fost rîndul „mușchetarilor" să uimească lumea sportului alb. În toamna lui 1927, la Philadelphia, aceiași **Tilden** și **Johnston** sînt învinși surprinzător de patru reprezentanți ai bătrînului continent : francezii **Jean Borotra, René Lacoste, Henri Cochet** și **„Toto" Brugnon**. Întorși cu Salatiera, de dincolo de Ocean, ei sînt primiți în triumf în portul Le Havre de compatrioții lor entuziasmați. Pentru o lungă perioadă, „Cupa Davis" avea să domicilieze în Europa.

Apoi din nou Anglia, de data aceasta prin brațul excelentului **Fred Perry**, secundat de **Henry Austin**, se instalează în frunte cu patru victorii consecutive. Pentru ca, în pragul celui de al doilea război trofeul să plece din nou dincolo de mări.

Seria întrecerilor, după o explicabilă pauză, este reluată în 1945. Prilej pentru americani de a-și rotunji numărul finalelor cîștigate. **Kramer, Parker, Schroeder** și faimosul **Pancho Gonzales** (într-o singură apariție — 1950) sînt semnatarii acestor victorii. Ele aveau să fie curmate însă de o pleiadă de mari campioni de la antipozi.

„ERA" AUSTRALIANĂ

Pînă în 1950, de cînd datează prima sa victorie dintr-o lungă serie, despre Australia nu se spunea că este „țara tenisului". Dar 15 finale cîștigate, de atunci și pînă în 1967, i-au acreditat acest calificativ. Campioni ca **Frank Sedgman, Lew Hoad, Ken Rosewall, Neale Fraser, Rod Laver, Roy Emerson, John Newcombe** și încă alții, au transformat echipa australiană într-o cetate inexpugnabilă. Dar iată că, la un moment dat, absolut toți așii rachetei de la Sydney și Melbourne devin profesioniști, fiind deci excluși din competițiile amatoare și lăsînd drum liber americanilor.

Și în timp ce echipa S.U.A. reintra în posesia Salatierei, australienii, cu jucători de mîna a doua în formație, erau eliminați din primele tururi, ultima oară — în acest an — la Tokio, de către relativ modeștii japonezi.

MIRACOLUL ROMÂNESC

Așa cum scriam la începutul acestor rînduri, pînă în 1969 nici o țară est-europeană nu avusese acces în finală. Prezența României a fost socotită de unii comentatori drept un adevărat „miracol". El era, însă, rezultatul efortului deosebit al acestor admirabili tenismeni care sînt Ilie Năstase și Ion Țiriac, precum și rodul firesc al unui avînt deosebit luat de toate sporturile în patria noastră socialistă.

La Cleveland '69 în primul lor Challenge-round, românii au cedat americanilor la scor : 5—0. A fost greu de jucat pe un teren de beton, care în schimb convenea de minune gazdelor. Nu e mai puțin adevărat, totodată, că americanii Smith, Ashe, și Lutz au transpirat serios pînă a trece, în fiecare din cele cinci meciuri, de rezistența lui Țiriac și Năstase. Ultimul a avut chiar 4 mecibaluri în fața lui Smith, iar seturile cu prelungiri au abundat. Contrar aparențelor cifrice, a fost o întîlnire strînsă, viu disputată.

Ceea ce a fost o surpriză acum doi ani, își arată astăzi plenar temeiurile. Din nou, în fața competitorilor din toate continentele, tenismenii români au trecut victorioși, etapă de etapă, cîștigînd dreptul de a juca din nou în Chellenge-round. Performanța din 1969 era marcată de o strălucită victorie în finala interzone, în fața Angliei, la Wimbledon (3—2). Aceasta de acum este și mai prețioasă, fiindcă amîndouă meciurile din faza interzonală au fost cîștigate în deplasare : 4—1 la New Delhi, cu India ; 3—2 la Sao Paulo, cu Brazilia.

Lumea tenisului admiră astăzi fără rezerve înalta clasă a tenismenilor români.

CHARLOTTE — OCTOMBRIE

Cînd apar aceste rînduri, în îndepărtatul oraș american Charlotte, în Carolina de Nord, se fac ultimele pregătiri pentru marea finală. Aceiași Năstase și Țiriac au de combătut acum o altă echipă americană, în care singurul nume vechi este cel al lui Stan Smith, realizatorul a trei puncte în precedentul Challenge-round. Nou este și terenul de întrecere — zgură.

Și cu totul nou, spiritul cu care abordează echipierii români această dificilă întîlnire, unde apar în rol de competitori consacrați. Evident, finala S.U.A.—România din acest an va fi altceva. Sau poate chiar, cu totul altceva.

Radu VOIA

CARTE DE VIZITĂ

„Cupa Davis" a fost legal creată la 21 februarie 1900, confecționată o lună mai tîrziu de casa de bijutieri Shréve, Crump și Low din Boston, „Salatiera" are 6,052 kg (argint, cu incrustații de aur) ; înălțime 33,02 cm ; anvergură 45,72 cm. Este asigurată pentru suma de 10.000 dolari, la Banca West din New York. De-a lungul anilor i s-au făcut următoarele adăugiri : 1921 — o tavă de argint ; 1934 — un postament din lemn de nuc cu plăci de argint (20,32 cm) ; 1969 — al doilea postament, pe care este înscris și numele jucătorilor echipei României.

50 DE ANI ÎN „CUPA DAVIS"

Palmaresul echipei României

Fotografie de album... Doi Daviscupmeni ai anilor '20 : românul Nicolae Mișu *(dreapta) și japonezul* Zenzo Shimizu. *Ultimul a jucat în Challenge-roundul ediției din 1921, cedînd greu — în 5 seturi — în fața celebrului „Big Bill" Tilden.*

Echipa de tenis a României a debutat în „Cupa Davis", în martie 1922, la Eastbourne (Anglia), unde a întîlnit formația Indiei, în fața căreia a pierdut cu 0—5. Pînă acum, tenismenii români au disputat 37 de întîlniri, cu 26 formații adverse. Finala de la Charlotte, cu echipa S.U.A., este al 48-lea meci. Iată palmaresul statistic :

Austria	1	0	1	0—5
Belgia	3	2	1	10—5
Brazilia	1	1	0	3—2
Danemarca	3	1	2	3—9
Egipt	1	1	0	3—2
Elveția	1	1	0	5—0
Franța	4	0	4	4—16
Germania	1	0	1	0—5
Grecia	2	1	1	6—4
India	3	2	1	8—6
Iran	1	1	0	4—1
Israel	3	3	0	14—1
Italia	2	0	2	1—9
Iugoslavia	3	1	2	6—9
Marea Britanie	3	1	2	5—10
Norvegia	1	1	0	5—0
Noua Zeelandă	1	1	0	3—2
Olanda	1	1	0	5—0
Polonia	2	0	2	4—6
R.A.U.	1	1	0	3—2
R.F.G.	2	1	1	5—5
R.S.A.	2	0	2	2—8
Spania	2	1	1	6—4
S.U.A.	1	0	1	0—5
Ungaria	1	0	1	2—3
U.R.S.S.	1	1	0	4—1
	47	22	25	114—120
Pe teren propriu	22	14	8	70—39
Pe teren neutru	2	0	2	1—8
În deplasare	23	8	15	43—73

„CUPA DAVIS" CHALLENGE-ROUND

1900 (Longwood) S.U.A. — Marea Britanie	3—0 (2)
1902 (Brooklyn) S.U.A. — Marea Britanie	3—2 (2)
1903 (Longwood) S.U.A. — Marea Britanie	1—4 (2)
1904 (Wimbledon) Marea Britanie — Belgia	5—0 (3)
1905 (Wimbledon) Marea Britanie — S.U.A.	5—0 (5)
1906 (Wimbledon) Marea Britanie — S.U.A.	5—0 (3)
1907 (Wimbledon) Marea Britanie — Australasia (*	2—3 (3)
1908 (Melbourne) Australasia — S.U.A.	3—2 (3)
1909 (Sydney) Australasia — S.U.A.	5—0 (3)
1911 (Christchurch) Australasia — S.U.A.	5—0 (3)
1912 (Melbourne) Australasia — Marea Britanie	2—3 (3)
1913 (Wimbledon) Marea Britanie — S.U.A.	2—3 (8)
1914 (Forest Hills) S.U.A. — Australasia	2—3 (7)
1919 (Sydney) Australasia — Marea Britanie	4—1 (5)
1920 (Auckland) Australasia — S.U.A.	0—5 (7)
1921 (Forest Hills) S.U.A. — Japonia	5—0 (13)
1922 (Forest Hills) S.U.A. — Australasia	4—1 (15)
1923 (Forest Hills) S.U.A. — Australia	4—1 (18)
1924 (Germantown) S.U.A. — Australia	5—0 (24)
1925 (Germantown) S.U.A. — Franța	5—0 (26)
1926 (Germantown) S.U.A. — Franța	4—1 (25)
1927 (Germantown) S.U.A. — Franța	2—3 (26)
1928 (Paris) Franța — S.U.A.	4—1 (33)
1929 (Paris) Franța — S.U.A.	3—2 (30)
1930 (Paris) Franța — S.U.A.	4—1 (29)
1931 (Paris) Franța — Marea Britanie	3—2 (31)
1932 (Paris) Franța — S.U.A.	3—2 (31)
1933 (Paris) Franța — Marea Britanie	2—3 (35)
1934 (Wimbledon) Marea Britanie — S.U.A.	4—1 (29)
1935 (Wimbledon) Marea Britanie — S.U.A.	5—0 (31)
1936 (Wimbledon) Marea Britanie — Australia	3—2 (24)
1937 (Wimbledon) Marea Britanie — S.U.A.	1—4 (25)
1938 (Philadelphia) S.U.A. — Australia	3—2 (24)
1939 (Philadelphia) S.U.A. — Australia	2—3 (26)
1946 (Melbourne) Australia — S.U.A.	0—5 (21)
1947 (Forest Hills) S.U.A. — Australia	4—1 (23)
1948 (Forest Hills) S.U.A. — Australia	5—0 (30)
1949 (Forest Hills) S.U.A. — Australia	4—1 (29)
1950 (Forest Hills) S.U.A. — Australia	1—4 (27)
1951 (Sydney) Australia — S.U.A.	3—2 (27)
1952 (Adelaide) Australia — S.U.A.	4—1 (30)
1953 (Melbourne) Australia — S.U.A.	3—2 (32)
1954 (Sydney) Australia — S.U.A.	2—3 (31)
1955 (Forest Hills) S.U.A. — Australia	0—5 (35)
1956 (Adelaide) Australia — S.U.A	5—0 (33)
1957 (Melbourne) Australia — S.U.A.	3—2 (37)
1958 (Brisbane) Australia — S.U.A.	2—3 (37)
1959 (Forest Hills) S.U.A. — Australia	2—3 (43)
1960 (Sydney) Australia — Italia	4—1 (41)
1961 (Melbourne) Australia — Italia	5—0 (42)
1962 (Brisbane) Australia — Mexic	5—0 (41)
1963 (Adelaide) Australia — S.U.A.	2—3 (49)
1964 (Cleveland) S.U.A. — Australia	2—3 (46)
1965 (Sydney) Australia — Spania	4—1 (46)
1966 (Melbourne) Australia — India	4—1 (47)
1967 (Brisbane) Australia — Spania	4—1 (49)
1968 (Adelaide) Australia — S.U.A.	1—4 (52)
1969 (Cleveland) S.U.A. — România	5—0 (50)
1970 (Cleveland) S.U.A. — R.F. a Germaniei	5—0 (52)
1971 (Charlotte) S.U.A. — România	? (51)

*) Sub numele de Australasia au concurat tenismeni australieni și neo-zeelandezi (pînă la ediția din 1923). După fiecare rezultat este trecut, în paranteze, numărul țărilor participante.